

Rozhovor s osobnosťou mesiaca Júliusom Korčokom

Mgr. Július Korčok sa narodil v Krupine. Vyštudoval SZŠ vo Zvolene a neskôr magisterské štúdium na SZU v Banskej Bystrici, odbor Ošetrovatelstvo. Pracovať začal v NsP Krupina na chirurgickom oddelení a neskôr v chirurgickej ambulancii. Po získaní vtedy povinnej ročnej praxe začal pracovať v kúpeľoch, v liečebnom dome Diamant v Dudinciach. Po niekoľkých mesiacoch sa rozhodol pre zmenu a prijal ponuku práce v diabetologickej ambulancii v Krupine, kde pracuje už vyše 23 rokov.

Pán Korčok, čo vás priviedlo k štúdiu na zdravotnej škole a k práci zdravotného brata? Bol to odjakživa váš sen, alebo vás inšpiroval nejaký vzor?

Priznám sa, že v čase výberu strednej školy som sa dlho nevedel rozhodnúť. K výberu mi nakoniec dopomohol otec, ktorý v tom čase vykonával dlhoročnú lekársku prax a najstarší brat, ktorý sa v tom čase

hlásil na lekársku fakultu. Dá sa povedať, že to boli hlavné momenty, ktoré ma ovplyvnili ísť touto cestou a som rád, že som sa takto rozhodol

Venujete sa edukácii pacientov s diabetom. Čo je podľa vás najdôležitejšie v prístupe k pacientovi, ktorému bol práve diagnostikovaný diabetes, aby ste získali jeho dôveru a motivovali ho k spolupráci?

Samozrejme, že každý pacient si vyžaduje individuálny prístup. Ako postupovať? To závisí od veku, typu diabetu, ale aj intelektu pacienta. Keďže reakcie na vzniknuté ochorenie sú rôzne, veľmi dôležitá je zrozumiteľná edukácia a uistenie pacienta, že aj v prípade nejasností sa na vás môže obrátiť. Častokrát sú novodiagnostikovaní pacienti zaskočení, a to hlavne tí, ktorí sú od začiatku ochorenia nastavení na inzulínovú liečbu. Máme pacientov, ktorí roky žijú kvalitný a plnohodnotný život s diagnózou diabetes mellitus. Tieto príklady rád uvádzam ako vhodný vzor. Je dôležité, aby pacient pristúpil k svojej diagnóze zodpovedne, pretože je to v prvom rade na ňom, aby upravil alebo zmenil svoj životný štýl. Dá sa povedať, že sme v tomto vzťahu pacient – zdravotník akýmsi odborným poradným orgánom.

Diabetes mellitus je chronické celoživotné ochorenie, s vašimi pacientmi sa stretávate dlhé roky, ste svedkami ich životných príbehov. Ktorý pacient bol pre vás najväčšou výzvou?

Je pravda, že s niektorými pacientmi sa v práci stretávam už vyše 20 rokov. Za tie roky človek zažije skutočne veľa, ale ťažko mi je povedať, ktorý pacient bol najväčšou výzvou. Čelíme v ambulancii rôznym situáciám a postojom pacientov. Napríklad niekto považuje za najväčšiu radosť v živote dobre – alebo pre tento prípad je výstižnejšie pomenovanie poriadne – sa najesť. Potom je to riadna výzva pacienta s takouto filozofiou presvedčiť, že si nemá dať na tanier sedem knedlí, ale len tri. Že si nemá dať k polievke štvrtku chleba a k tomu ďalší sýty chod... Našťastie máme v ambulancii mnoho pacientov, ktorých sa nám darí nastaviť na správnu stravu a pre ich ochorenie vhodný životný štýl, čo považujem za veľmi dôležité.

Žiaľ, stále je veľa aj takých pacientov, ktorí sú dlhodobo ťažšie spolupracujúci.

Je o vás známe, že ste vynikajúco zorganizovaný a napriek vysokému pracovnému zaťaženiu pacientov vždy vítate s úsmevom. V čom spočíva tajomstvo vašej trpezlivosti a energie?

Áno, je pravda, že v ambulancii sme dlhodobo pod tlakom. Pacientov pribúda a aj ich nároky sa rôznia. Tým sa predlžuje aj čas vyšetrenia a množstvo administratívnych úkonov. Dôležitá je dôsledná organizácia práce a ak sa dá, tak pracujem s úsmevom a humorom, aby nevznikalo zbytočné napätie. Pacienti sú o to milší a s úsmevom je predsa život ľahší aj krajší

Prezradte nám na záver niečo zo svojej životnej filozofie. Čo vás naplňa šťastím, ako relaxujete a kde dobíjate baterky?

Pre mňa je najväčším relaxom pohyb. Mám rád všetky športy, avšak najviac preferujem beh a turistiku. Keďže práca v ambulancii nie je fyzicky náročná, prospieva mi hýbať sa a fyzicky sa zaťažovať. Aj keď sa častokrát doslova zničím pri behu, tak je to veľký relax. A keďže sa nám s priateľkou v decembri narodila dcérka, tak sa momentálne všetko krúti okolo nej. Robí nám veľkú radosť a užívame si každú spoločnú chvíľku. To je to najväčšie šťastie, radosť a dobitie bateriek v jednom.

*Ďakujeme vám za rozhovor
Odborná redakcia DIA News*